

OGŁOSZENIE

Państwowej Komisji Wyborczej

z dnia 27 kwietnia 1935 r. Nr. 2581.

Państwowa Komisja Wyborcza na mocy art. 96, 99 i 115 ordynacji wyborczej do Sejmiku ogłasza, że wobec wygaśnięcia mandatu posła Wacława Rożka, w miejsce rzezonego posłem został kolejny zastępca z listy Nr. 23 w okręgu Nr. 21—Ignacy Kalaga, lat 37, kotlarz, Zagórze, pow. będziński.

Przewodniczący:

(—) *St. Głzycki.*

Członkowie:

(—) *St. Urbanowicz,*(—) *dr. St. Wrona,*(—) *Jan Woźniczki,*(—) *Bohdan Podolski,*(—) *K. Pużak.*

———oOo———

koszty sądowe w postępowaniu cywilnym, których dłużnik mimo wezwania w terminie nie uiscił.

Koszty sądowe, od których uiszczenia uzależnione jest dokonanie czynności lub przyjęcie wniosku, nie podlegają przepisom rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Jeżeli natychmiastowe ściągnięcie zaległych kosztów sądowych groziłoby dłużnikowi zbyt ciężkimi skutkami, zapłata kosztów może być rozłożona na raty lub odroczone, w obu przypadkach na okres nie dłuższy, niż dwa lata.

Zapłata sumy mniejszej niż 10 zł nie może być rozłożona na raty.

Niezapłacenie którejkolwiek raty w terminie powoduje natychmiastową wymagalność pozostałej części należności.

§ 3. Zaległe koszty sądowe, które mimo rozłożenia na raty lub odroczenia zapłaty nie zostały uiszczone, mogą być umorzone w całości lub w części, jeżeli egzekucja z ruchomości była bezskuteczna, a dłużnik wykaże zaświadczaniem władzy publicznej, że nie posiada żadnego majątku lub że egzekucja z nieruchomości pozbawiłaby go jedynego źródła dochodów, niezbędnych do utrzymania jego i jego rodziny.

W wyjątkowych przypadkach umorzenie może nastąpić także bez uprzedniego rozłożenia na raty lub odroczenia zapłaty, jeżeli niema widoków, by zaległe koszty sądowe mogły być pokryte w ciągu najbliższych dwóch lat.

§ 4. Zaległe koszty sądowe mogą być umorzone także z urzędu, jeżeli od dnia ich wymagalności upłynęło więcej niż dwa lata, a przeprowadzona egzekucja okazała się bezskuteczna.

Koszty sądowe, nie przewyższające 2 zł, mogą być umorzone nawet przed upływem dwóch lat od dnia ich wymagalności oraz bez uprzedniego wszczęcia egzekucji, jeżeli ściągnięcie ich byłoby połączone z niewspółmiernymi trudnościami.

§ 5. O rozłożeniu na raty, odroczeniu zapłaty i umorzeniu zaległych kosztów sądowych rozstrzygają ostatecznie według swego uznania:

1. jeżeli zaległość nie przewyższa 300 zł — prezes sądu apelacyjnego,
jeżeli zaległość przewyższa 300 zł — Minister Sprawiedliwości.

§ 6. Podania o rozłożenie na raty, odroczenie zapłaty lub umorzenie kosztów sądowych należy wnieść do kierownika tego sądu, od którego pochodzi wezwanie o zapłatę tych kosztów; kierownik sądu przedstawi podanie wraz ze swą opinią w drodze służbowej władzy, powołanej do wydania decyzji.

W ten sam sposób winny być przedstawiane przez kierowników sądów wnioski o umorzenie zaległych kosztów sądowych z urzędu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze nie uchybia przepisom szczególnym, przewidującym inne przypadki umorzenia kosztów sądowych oraz normującym tryb postępowania w tych sprawach.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

(—) Czesław Michałowski.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 4 maja 1935 r. Nr. 33, poz. 240).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

Wzorem o godz. 10.30 J. E. ks. kardynał Karkowski przybył do Prezydium Rady Ministrów i złożył P. Prezesowi Rady Ministrów Waleremu Ślawnicki kondolencje w imieniu własnym i duchowieństwa.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych

Pan Minister Spraw Zagranicznych Józef Beck wysłał w dniu 12 b. m. następującą depezę do szefów placówek zagranicznych R. P.:

„Dziś wieczorem po ciężkiej chorobie zmarł Marszałek Piłsudski.

Prezydent R. P. wydał orędzie do narodu, które będzie panom zakomunikowane.

Na czoło dzieła Marszałka wybija się określenie naszego miejsca w życiu międzynarodowym,

miejsca, godnego naszego narodu. Jestem przekonany, że wszyscy, którzy mają zaszczyt w zewnętrznej reprezentacji naszego Państwa pracować, będą uważali za swój obowiązek nic z wielkości jego dzieła nie uronić”.

W dniu wczorajszym wszystkie placówki zagraniczne R. P. nadesłały telegramy, w których szefowie i personel służą trwać przy ideałach Marszałka.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

W dniu 13 b. m. odbyła się w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych konferencja międzyministerjalna pod przewodnictwem Wiceministra Korsaka przy udziale wiceprezydentów Pohlowskiego, Około-Kulaka, Zawistowskiego i Kulskiego, oraz przedstawicieli zainteresowanych Ministerstw, poświęcona rozpatrzeniu preliniarza budżetowego na okres 1935/36. Zagajając konferencję, Wicemin. Korsak oświadczył, że praca na wszystkich odcinkach administracji rządowej i samorządowej winna być wybitnie spotęgowana, by w ten sposób dać najlepszy wyraz hołdu dla pamięci Wodza, Wskrziesiciela Narodu. Charakteryzując ogólnie rozpatrywany budżet, Wicemin. Korsak podkreślił, że świadczy on o dużej pracy, dokonanej w dziedzinie uporządkowania i zracjonalizowania gospodarki miejskiej, a w konsekwencji jest on bardziej produkcyjny od szeregu budżetów dotychczasowych. Stwarza on również możliwości lepszej i bardziej celowej obsługi potrzeb ludności oraz wydatniejszego uwzględnienia przedmieść stolicy. Ta ogólna dodatnia ocena zamierzeń budżetowych nie zwalnia oczywiście władzy nadzorczej od konieczności skrupulatnej analizy wydatków i dochodów w poszukiwaniu możliwych oszczędności i potanienia świadczeń na rzecz mieszkańców. Prace Ministerstwa nad zatwierdzeniem budżetu potrwają jeszcze kilka dni najbliższych poczem sprawa budżetu zostanie przedłożona P. Ministrowi Kościalskiemu do decyzji.

Rozkaz Komendanta Głównego Policji Państwowej z dn. 12 maja 1935 r.:

„Marszałka Józefa Piłsudskiego, Wodza i Ojca Narodu, niema wśród żywych Polaków. Pozostał między nami Jego wielki duch i testament, wyrażający się w dwóch słowach: „Służba Ojczyźnie”. Wierni temu przykazaniu trwać będziemy nadal na naszych posterunkach czujnie, zapewniając ze spokojem i mocą ład w kraju i bezpieczeństwo współpracownikom.

Zarządzą w Korpusie Policyjnym noszenie odznak żałoby przez okrycie ortów na czapkach, temblaków przy szablach i bagnetach krepą.

Rozkaz ten odczytać przed frontem wszystkich oddziałów.

Komendant Główny Policji Państwowej:

(—) Kordjan Zamorski,
Generał brygady”.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu.

W kwietniu r. b., to jest w pierwszym miesiącu roku budżetowego 1935/36, wpływy budżetowe wyniosły 156,1 milj. zł, wydatki zaś 179,4 milj. zł. W ten sposób deficyt budżetowy w kwietniu sięgnął 23,3 milj. zł. W kwietniu r. ub. wydatki wyniosły 170,5 milj. zł. Identyczną sumę wyniosły wówczas również dochody — łącznie z wpływami z Pożyczki Narodowej.

Wzrost wydatków budżetowych w kwietniu r. b. w porównaniu z kwietniem r. ub. przypisać należy przede wszystkim zwiększonym wydatkom w r. b. na obsługę długów. Wyższe były również wydatki na oświatę.

Jeżeli chodzi o dochody — wpływy z danin publicznych i monopolów wyniosły w kwietniu r. b. 133,0 milj. zł wobec 137,3 milj. zł w kwietniu r. ub. Nieznaczny spadek wpływów z danin i monopolów w kwietniu r. b. w porównaniu z okresem z przed roku należy m. in. przypisać temu, że w kwietniu r. ub. nastąpiła większa wpłata zaległości w podatku dochodowym.

Z poszczególnych pozycji w rubryce danin publicznych i monopolów zasługują na uwagę m. in. wpływy z podatków pośrednich, które dały w kwietniu r. b. 13,3 milj. zł, wobec 11,3 milj. zł w kwietniu r. ub. Wpływy z cel okazały się w kwietniu r. b. również znacznie większe, niż przed rokiem, wyniosły bowiem 10,3 milj. zł, wobec 7,8 milj. zł w kwietniu r. ub. Opłaty stempłowe

dały obecnie prawie tyle, ile w kwietniu i ub., wpływy z tego samego tytułu bowiem wyniosły 7,2 milj. zł wobec 7,3 milj. zł przed rokiem.

Jeżeli chodzi o monopole, na podkreślenie zasługuje wzrost wpływów w kwietniu r. b. w porównaniu z kwietniem r. ub. z monopolu spirytusowego.

—oOo—

Z Ministerstwa Sprawiedliwości.

Na ręce P. Ministra Sprawiedliwości nadszedł cały szereg depeż kondolencyjnych od prezesów Sądów Apelacyjnych, prokuratorów Sądów Apelacyjnych i pracowników Ministerstwa Sprawiedliwości z całego kraju, w których sądownictwo, prokuratura i pracownicy Min. Sprawiedliwości wyrażają swój głęboki ból i łączą się w żalobie, w jakiej pogrążona została cała Polska z powodu zgonu Nawiększego Syna Ojczyzny i Wielkiego Wodza Narodu.

—oOo—

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

P. Minister W. R. i O. P. Waclaw Jędrzejewicz ogłosił następującą odezwę do młodzieży:

„Młodzieży!
Marszałek Polski, Józef Piłsudski, nie żyje!
Brak słów dla wyrażenia ogromu bólu, w którym pogrążyła się cała Polska.

Okryci kirem żałoby, winnicie dowieść, młodzi obywatele, że olbrzymia praca dziejowa Ukochanego Wodza i Nauczyciela Narodu, że nadludzki wysiłek Jego ofiarne bez granic życia utrwalił się także w waszych duszach mocną i zdecydowaną wolą dźwigania nadal dzieła budowy siły i znaczenia Polski.

Znaliscie i kochaliscie Marszałka Piłsudskiego nie tylko jako swego wychowawcę, lecz jako najlepszego przyjaciela młodzieży.

Postać Jego pozostanie dla was i przyszłych pokoleń symbolem honoru i wielkości Polski.

Polecam — we wszystkich szkołach odczytać orędzie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, na budynkach szkolnych wywiesić chorągwie państwowe, opuszczone do połowy masztu, a młodzież szkolną wzywam do okrycia kirem odznak szkolnych na czapkach, beretach i rękawkach.

(—) Waclaw Jędrzejewicz”.

—oOo—

Z Ministerstwa Poczti i Telegrafów.

P. Minister Poczti i Telegrafów wydał do ogółu pracowników poczt, telegrafów i telefonów odezwę następującą:

„Józef Piłsudski odszedł w nieśmiertelność. Genjusz Narodu, Wskrziesiciel i Twórca Państwa Polskiego, całym życiem swoim tworzył na gigantyczną miarę zakrojony ideał człowieka i obywatela, który przekazał narodowi, jako wspaniały testament.

Zycie Jego nazawsze pozostanie wielkim wcieleniem miłości Ojczyzny, realizowanej niezłomną wolą jej Wodza, poprzez walkę i mękę, zmaganie się z sobą, z narodem własnym i wrogiem.

Do ostatniego tchnienia dźwigał On na barkach swych brzemień odpowiedzialności za los Państwa i ster nawy państwowej.

Dzieło Jego wielkiego żywota — to niepodległe Państwo Polskie, zbudowane na mocnych i trwałych fundamentach potęgi i ładu społecznego, kroczące śmiało i pewnie ku wypełnieniu wielkiej misji dziejowej w rzedzie mocarstw świata i celom, które wskazał mu Józef Piłsudski. Spadkobiercą wiekopomnego dziedzictwa został naród polski, a wykonawcami wspaniałego testamentu — najlepsi jego synowie. Olbrzymi ciężar odpowiedzialności za przyszłość i losy Państwa, dźwigniętego ofiarą całego życia Piłsudskiego, spada w tej chwili na Naród.

Okryci ciężką żałobą, przeniknięci do głębi nieutulonym bólem, mamy podjąć wspólny wysiłek, tem większy, im większa i wspanialsza jest spuścizna, której staliśmy się spadkobiercami, aby dzieło życia Wodza Narodu osiągnęło te wyżyny, które On mu wskazał swem genialnym postępowaniem.

W obliczu wielkich zadań, do realizacji których staje w tej chwili naród polski, ogół pracowników Poczti, Telegrafów i Telefonów, zapatrz-